

не може ни упрекна, не ли? Твоя мжжъ е фабрикантъ, не ли; моятъ, комисонеръ. . . По цѣлъ день, не ли, записани въ работа — збравятъ, че иматъ жени, не ли. За насъ е простено, не ли, но за нея, не ли? . .

Елена. Михаленка!

Дрובהва. Михаленка, не ли? Но знаешъ, може да напакости, не ли? Та рекохъ, не ли, да ти кажа . .

Елена. Такива азъ ги удостоявамъ само съ своето презрение. Азъ обичамъ мжжа си И никога иѣма да му изневѣря. И ако по нѣкога си позволявамъ по малко флиртъ, то е само да засиля любовта на мжжа си къмъ мене. Защото тамъ дето мжжа не ревнува, тоя домъ е пустиня.

Дрובהва. Не ли?

Елена. Нека тия простакини да бждатъ върни на мжжетъ си. После тѣ ще си кжсатъ коситъ, защото мжжъ, който не ревнува — най-лесно трѣгва по чужди жени. И за това азъ ще правя всичко само и само да отнема тая възможность: мжжъ ми да задира чуждитъ женн.

Дрובהва. Не ли?

Елена. За това и азъ те хваля, де го ми се е отдалъ случая и дето се заговори за тебе.

Дрובהва. Не ли! Азъ ти благодаря. не ли, . . за живота съчувствие, не ли.

Елена. Така трѣбва да правятъ онѣзи, които сж разбрали живота: които не искатъ да умратъ съ отворени очи; които сж се издигнали на тоя плесенясалъ женски моралъ... Не, не сестро. . . Бихъ ти говорила на тая